

det jo, at Barnets Forsørgelse bør ske i Overensstemmelse med Moderens Livsforhold, dog ikke ud over almindelig gode Middelkaar. Dette maa jo ses i Belysning af den bestaaende Ret, som gaar ud paa, at Barnet kun har Ret til et nødtørftigt Underhold, altsaa til Underhold som de ringest stillede Børn i Samfundet. I Mod-sætning hertil er det, at det her fremhæves, at hvis Moderen tilhører en lidt bedre Samfundsklasse end de ringest stillede, skal Barnets Forsørgelse rette sig herefter. I Forbindelse hermed skal saa fremhæves, at medens det nu kun er en Undtagelse, at Faderens Underholdspligt overfor Barnet vedvarer indtil det 18de Aar, er dette her i Lovforslaget opstillet som det principale, saaledes at der skal foretages særlige Skridt fra Faderens Side, for at Bidraget kan nedsættes eller bortfalde tidligere. Endvidere er der jo her givet Regler om særlige Bidrag, som kunne paalægges Faderen til Omkostninger ved Barnets Daab og Konfirmation saavel som til Skoleundervisning og faglig Uddannelse. Maa jeg særlig fremhæve dette Ord: faglig Uddannelse, da det er noget, som kan faa særlig stor Betydning.

Disse Bestemmelser ere jo alle Bestemmelser, som gaa ud paa at udvide Faderens Pligt til at give Underholdsbidrag. Dertil slutter sig saa Bestemmelsen om, at Underholdsbidraget skal være højere for de første to Aar. Dernæst kommer i denne Paragraf ogsaa en ny Bestemmelse, som har praktisk Betydning, nemlig den, at Bidraget skal erlægges forud, og en anden Bestemmelse, der ligeledes har stor Betydning, nemlig Bestemmelsen om, at Forlig mellem Moderen og Faderen om Underholdspligten ikke er gyldigt uden med Overøvrighedens Godkendelse. Derved er gjort et lille Skridt i Retning af at beskytte Barnet, hvor man ikke fuldt ud kan stole paa, at Moderen vil varetage Barnets Interesser.

Dette var den første Paragraf om den Faderen overfor Barnet paahvilende Underholdspligt, der paa denne Maade udvides. Faderens Pligt til at sørge for Moderen har tidligere været indskrænket til Barselfærden. Et tidligere Regeringsforslag nævnte nok Svangerskab og Barselfærd, men Ordene „Svangerskab og“ faldt ud under Tingets Forhandling, og der blev kun Barselfærd tilbage. Her er kommet til, som et Fremskridt fra den bestaaende Ret, at Moderen foruden Bidrag til Udgifterne ved Barselfærden skal kunne kræve Bidrag ogsaa til Underhold i Maa-

ned før og 1 Maaned efter Fødselen. Det vil uden Tvivl være af stor Betydning netop for mange af de Tilfælde, hvor Moderen er ulykkelig stillet, hvad der jo ogsaa efter Omstændighederne kan føre til Fare for Barnets Liv, hvorved man jo ikke behøver at tænke alene paa dette, at Moderen tager Barnet af Dage, men i det hele taget paa dette, at Moderens Forhold ere saa usle, at det bliver ødelæggende baade for hendes og Barnets Helbred og efter Omstændighederne for deres Liv.

I § 3 er der et Fremskridt, der er i den Grad betydningsfuldt, og man tør sige vidtgaaende, at der maaske ikke findes nogen anden Stat i Verden, hvor man har noget lignende. Det er den Arveret, som der er tillagt Barnet efter Faderen. Det er, saavidt mig bekendt, overhovedet overordentlig smaat med det udenfor Ægteskab fødte Barns Arveret efter sin Fader, men den Tid vil uden Tvivl komme, da det vil blive betragtet som en selvfølgelig Sag, at dette, at et Barn er født udenfor Ægteskab, skal ikke forringe Barnets Rettigheder, hvorimod det i høj Grad kan og bør forringe Forældrenes Ret overfor Barnet; den Misbilligelse, som er til Stede fra Samfundets Side overfor saadanne Forbindelser, og som bør være til Stede, bør rettes mod de ansvarlige Personer og ikke mod den uansvarlige. Men jeg finder altsaa at burde fremhæve, at man skal lede længe omkring i Verden for at finde en Bestemmelse som den her om Arveret for det udenfor Ægteskab fødte Barn, ikke blot, hvor der ikke findes Børn, der ere fødte i Ægteskab, men ogsaa, hvor saadanne findes.

Jeg skal dernæst fremdrage den Omstændighed, at det Bidrag til Barnet, som det offentlige ligesom nu maa udrede i Faderens Sted, naar det ikke kan faas fra ham, skal udbetales, selv om Faderen er død eller opholder sig i Udlandet. Nu er Forholdet det, at Moderen kan miste denne Støtte fra det offentlige Side derved, at Faderen forsvinder, og det er jo noget ret hyppigt.

Endvidere skal jeg fremhæve som noget nyt og betydningsfuldt, at et Søgmaal om Underholdsbidrag ifølge dette Lovforslags § 9 kan anlægges før Barnets Fødsel. En uden for Ægteskab besvangret Kvinde kan altsaa allerede, naar den 6te Svangerskabsmaaned er forløben, kræve sin Ret mod den af hende som Fader sigtede. Det er noget, som findes i adskillige fremmede Lovgivninger, at Undersøgelse om, hvem